

[Oluf Pedersen.]

Nat eller i Morgen tidlig bliver vedtaget som gældende for et Aar, faar vi forhaabentlig aldrig nogen Valutacentral mere, for naar Venstre er gaaet imod, saa betyder det, at Venstres Presse er gaaet imod, saa betyder det, at Befolkningen faar Oplysning om det virkelige Forhold med Hensyn til Valutacentralen, og saa er Valutacentralen færdig.

Jeg vil dernæst gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Ved adskillige Lejligheder her i Efteraaret har det ærede Medlem krævet, at der skulde afholdes Valg, og jeg har for mit Partis Vedkommende givet den Tanke Tilslutning, at det var paa Tide, at man kom ud og spurgte Befolkningen om dens Stilling til hele det Regereri, vi er kommet ind i. Men nu er der det mærkelige ved det, at hvis det ærede Medlem Hr. Christmas Møller havde været stillet over for Problemet saaledes, at Statsministeren havde sagt til det ærede Medlem: Enten faar det ærede Medlem en Valutacentral, eller ogsaa faar det ærede Medlem ingen, enten maa det ærede Medlem gaa med, saaledes som vi vil have det, eller det hele falder bort — hvis det havde været Tilfældet, saa forstaar jeg, at det ærede Medlem som Beskytter af Industrien, af visse Særinteresser her i Landet, havde bøjet sig og sagt: Saa skal I faa Valutacentralen.

Jeg forstaar det nu saadan, at det, som i Virkeligheden skete rent politisk, var, at Statsministeren sagde til det ærede Medlem: Enten skal vi have denne Valutacentral, eller ogsaa faar I Valg. Og jeg maa rigtig nok sige, at i Betragtning af, at det ærede Medlem gentagne Gange har krævet Valg, staar det for mig saaledes, at da han bøjede af her, stillede han sig op som, hvad jeg vil kalde, et politisk Skrog. Det kan jo være meget godt, at det ærede Medlem nu, da han er gaaet med til Forliget, kommer op og siger: Maa vi ikke bede om at faa Valg i Januar—Februar! Men det havde dog været naturligere, at det ærede Medlem, da han havde Magten og kunde have fremtvunget Valg, havde taget Valg, saaledes at vi kunde komme ud og spørge Vælgerne.

Men selvfølgelig, naar det ærede Medlem ikke ønskede at komme paa Valg med Valutacentralen, saa er det, fordi det ærede Medlem udmærket godt er klar over, hvilken Vind der allerede i Øjeblikket blæser ude i den danske Befolkning over for alle den Slags Indgreb.

Det er jo nemlig saadan, at det Standpunkt, som vi fra Retsforbundets Side har

indtaget over for Valutacentralen, over for Toldforanstaltninger og alt, hvad dertil hører, er for saa vidt ikke et Særstandpunkt, men er et Standpunkt, som er i Overensstemmelse med, hvad den danske Befolknings store Flertal har hævdet op gennem Aarene. Det er i Overensstemmelse med hele den liberale Tankegang, som jo har været den raadende Magt i dansk politisk Liv. Og naar det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen nu gaar imod de Krav, vi har stillet, viser det blot, at det ærede Medlem er fuldkommen blank over for hele Liberalismen, at han i Bund og Grund er gaaet over til den samme Tankegang, som i tidligere Tid blev hævdet med Styrke af Det konservative Folkeparti. Det ærede Medlem tør ikke staa op her paa Talerstolen i Dag og sige, at han er liberal, for hvis det ærede Medlem her vilde erklære sig for liberal, saa maatte han jo tage Konsekvensen deraf, og Konsekvensen deraf var, at han ikke kunde stemme for det Lovforslag, der her foreligger.

I de Ændringsforslag, som er stillet af Retsforbundet, er der dels et principielt Forslag, hvorved Valutacentralen bortfalder, dels er der et subsidiært Forslag, som gaar ud paa, at der skulde gives Tilladelse til Vareudveksling. Naar vi har stillet dette Forslag, er det ud fra den Betragtning, at man ikke fra den Side, som kræver, at man skal have en Valutacentral af Hensyn til valutamæssige, handelspolitiske eller beskæftigelsesmæssige Synspunkter, kan gaa imod Vareudvekslingen; for der er jo ingen, der tør staa op her og sige, at de valutamæssige Hensyn kan gøre, at man ikke kan gaa med til en Vareudveksling, hvor der byttes Varer mod Varer. Man tør heller ikke staa op her og fortælle, at det skulde betyde noget med Hensyn til Beskæftigelsen her i Landet, hvis det blev tilladt at bytte Varer mod Varer med fremmede Lande, og jeg vil ogsaa mene, at man ikke tør staa op her og kræve, at der skal træffes handelspolitiske Foranstaltninger til Sikring af vor Afsætning, samtidig med at man modsætter sig, at der skal kunne byttes Varer mod Varer.

Det bedste vilde ganske givet være, at man ophævede Valutacentralen ved at vedtage det principielle Forslag, Retsforbundet har stillet, men selv om man kun vedtager det andet Forslag, vil det i Virkeligheden betyde, at man i Praxis kommer bort fra Valutacentralen, fordi dette Forslags Gennemførelse vil være ensbetydende med, at man afslører hele den Humbug, som Valutacentralen er Udtryk for. Som ærede